

Nadia trok op 27 juli haar trouwjurk aan om te manifesteren voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Daarvoor had ze al betoogd voor het gemeentebestuur in Borgerhout. Ze roept naar iedereen die het horen wil dat ze sinds drie jaar gehuwd is met Mohamed volgens de islamitische ritus. De minister van binnenlandse zaken knoopt echter zijn oren dicht. Al drie jaar lang weigert het gemeentebestuur van Borgerhout aan Nadia, Belgische, en Mohamed, Algerijn, het recht om burgerlijk te huwen omdat ze menen dat het om een schijnhuwelijk gaat. Verschillende lange interviews hebben ze er al opzitten met iemand van de gemeentepolitie. Telkens is de conclusie negatief. Nochtans kan de wijkagent getuigen van het feit dat het koppel wel degelijk samenleeft. Maar ja, de wijkagent is een Turk. De ambtenaar besliste dan ook dat zijn proces-verbaal niet geloofwaardig is. Hij is van buitenlandse origine, en dus bevooroordeeld! Dit speelt zich af in België, in een rechtsstaat.

Nadia is moegestreden. Mohamed werd in maart gearresteerd, na een identiteitscontrole. Hij werd vastgezet in het gesloten centrum van Merksplas. Nadia ging er betogen; Mohamed werd overgebracht naar Vottem. De ene vorm van repressie na de andere: in Merksplas kon Nadia haar man nog elke dag bezoeken. In Luik niet, natuurlijk!

Sinds het begin werden tal van steunacties opgezet, door BastA! (Antwerpen), het VAK (Gent), de CRER (Brussel), de CRACPE (Luik). Ook op de luchthaven werd betoogd, want al 7 keer werd gepoogd Mohamed uit te wijzen. De zevende keer was op donderdag 8 september. Mohamed werd geslagen en naar het vliegtuig gedragen door zeven federale politieagenten, aan handen en voeten gebonden. De piloot van SN Airlines weigerde hem aan boord te nemen...

We worden geconfronteerd met een echte hardnekkigheid van de Dienst Vreemdelingenzaken, die er niet voor terugdeinst de mensenrechten met de voeten te treden om aan te tonen wie het laatste woord heeft... Het gaat hier om een zware inbreuk op het recht om te huwen, dat nochtans gegarandeerd is door de Europese Verklaring voor de Rechten van de Mens!

Van razzia tot systematische achtervolging

Sinds drie maand heeft de Dienst Vreemdelingenzaken het order gegeven zoveel mensen te arresteren en te deporteren als de politiemachine aankan. Kandidaat-vluchtelingen werden gestrikt in open centra hoewel de procedure van hun asielaanvraag nog niet af was (beroep bij de Raad van State). In 2000 werd België daarom veroordeeld door het Europees Hof van Justitie. En wat dan nog! Een protocol werd afgesloten tussen de Dienst Vreemdelingenzaken en Fedasil die de politie toelaat binnen te komen in de centra en beroep te doen op de medewerking van de directeurs! In dezelfde periode werden families opgepakt toen ze opgeroepen werden bij de Dienst Vreemdelingenzaken rond hun dossier. Op die manier werden deze zomer tientallen personen vastgezet in gesloten centra.

Merk op dat vandaag een vierde vleugel is geopend in het gesloten centrum van Vottem, waardoor de capaciteit er is toegenomen met 40 plaatsen! Op die manier concretiseert minister Dewael zijn verklaringen enkele maanden geleden om het aantal uitwijzingen te verhogen. Door zijn discours en zijn daden criminaliseert Patrick Dewael meer en meer de kandidaat-vluchteling zelf. Dat versterkt enkel extreem-rechts. Dit twijfelt niet langer om ook in actie te schieten. Militanten van UDEP in Antwerpen getuigen ervan hoe gevaarlijk het voor hen is geworden op bepaalde plaatsen om pamfletten uit te delen of affiches te verspreiden...

Het verzet organiseert zich

Toen ze in het open centrum van Jumet een jonge Togolees kwamen arresteren om hem terug te sturen naar de dictatuur waar hij vandaan komt, verzette de hele gemeenschap zich en dwong onderhandelingen af. Met de steun van de vakbonden hielden een vijftigtal vluchtelingen uit het

centrum een hongerstaking in de Saint-Christophe kerk van Charleroi.

In Brussel organiseerden de bewoners van het Klein Kasteeltje verschillende optochten. Op 26 augustus waren ze talrijk aanwezig, samen met de UDEP (Union de Défense de sans-papiers), vanuit het hele land om het einde van de arrestaties te eisen en de vrijlating van de mensen die in gesloten centra zitten opgesloten. Ze vroegen ook een snelle regularisatie van alle mensen zonder papieren en het recht om te werken, om niet afhankelijk te moeten blijven van openbare steun en de machine van het zwartwerk te breken.

Op het einde van de betoging werd een delegatie ontvangen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bereikte een bevestiging van het protocol tussen de DVZ en Fedasil. Strijd loont! Begin september vonden echter opnieuw arrestaties plaats in de straat tegenover het Klein Kasteeltje en aan de DVZ. De woordvoerder van de kandidaat-vluchtelingen, lid van UDEP, werd samen met zijn vrouw en hun drie maand oude baby opgepakt na convocatie. Ze werden opgesloten in centrum 127bis!

Vanwaar die toenemende repressie?

Dit beleid is niet specifiek Belgisch. Het gaat om een politiek die binnen het kader van de Europese Unie georganiseerd wordt. Op 1 september nam de Europese Commissie in Brussel een voorstel van richtlijn aan waarin gemeenschappelijke normen voor uitwijzingen worden aanbevolen, vanuit de vaststelling dat te weinig repatriëringen daadwerkelijk werden uitgevoerd, vergeleken met het aantal uitwijzingsbevelen...

Vandaag vermenigvuldigen de redenen om te migreren of asiel aan te vragen zich over de hele wereld: oorlogen, achtervolgingen, miserie... De oplossing veronderstelt een andere wereld, maar vooral een ander beleid in de landen van het noorden... In het gesloten centrum van Vottem twijfelen de Congolese opgesloten tijdens gesprekken met militanten van CRACPE niet om de erfenis van het verleden op te rakelen: "jullie hebben ons gekoloniseerd, jullie hebben onze rijkdommen geplunderd, onze voorouders hebben gediend in jullie leger tijdens de twee wereldoorlogen... En nu wij hier aankomen, worden we opgesloten..."

Het Fort Europa van vandaag is het tegendeel van het asielrecht zoals het wordt gegarandeerd door de Conventie van Genève. Het onthaal van die mensen weigeren, is hen aanzetten tot clandestiniteit. Want zolang het onmogelijk is legaal in de EU te verblijven, zullen de netwerken van mensenhandelaars en van uitbuiters van clandestiene arbeiders blijven bloeien. En daar profiteren de sectoren van de bouw, textiel, landbouw of horeca voluit van. Dat is de hele hypocrisie van de Europese migratiepolitiek.

Gelukkig neemt het verzet toe, getuige waarvan de ontwikkeling van de UDEP in het hele land, maar ook de reeks bewegingen en verenigingen die de oproep onderschreven voor de herdenking van Semira Adamu op 24 september. In Luik zag een ander belangrijk initiatief het licht: een syndicaliseringscampagne voor mensen zonder papieren, opgezet door het ABVV en de UDEP van Luik. Dat is de beste weg om de strijd aan te gaan tegen de clandestiene uitbuiting en de verdeeldheid van de arbeiders!